

„W zabłoconych butach”

*w zabłoconych butach
pełnych pretensji i złudzeń
rozmawiam z twoim zastygłym uśmiechem*

*żeliwne pręty ogrodzenia
z zaciśniętymi na nich tysiącami osamotnionych dłoni
zardzewiała brama donikąd
dzielą pozornie żywych i martwych
próbujących jeszcze zatrzymać czas
sprzedając swoje portrety trumienne oraz zdjęcia w albumie*

*kupiłem twój obraz za wszystkie uczucia jakie mi pozostały
włożyłem go w wiersze do ciebie ,listy których nie mam gdzie wystać
otwarte okno i zbliżający się październikowy bruk*

i tak bardzo , bardzo chcę krzyczeć

- Darko de Cades (Dziennik obserwacji)